

«ایران» از چرایی پایان تنش‌های سیاسی درون دولت و میان قوا در دو سال گذشته گزارش می‌دهد

بازگشت به اخلاق دولت‌داری

● گزارش

زبان به گله و شکایت بگشاید یا اینکه به تلخی این رویداد تداوم بدهد. همین رویه، یعنی رویکرد معطوف به حل مسأله، و نه دامن زدن یا افزایش تنش‌ها، در مدیریت داخلی خود دولت هم دیده می‌شود.

نتیجه چنین مدیریتی است که در دولت سیزدهم خبری از اختلاف میان اعضای دولت نیز منتشر نمی‌شود یا اگر حتی اختلافی کارشناسی وجود داشته باشد، درون جلسات سطوح عالی، حل و فصل می‌شود. این همان کاری نیست که رئیس دولت باید انجام دهد و آیت‌الله رئیسی این رویه را در دولت سیزدهم دنبال کرده است.

دولت‌های قبل در ضمیر و خاطر ایرانیان باقی مانده است. تنها حاصل این تنش‌ها، شلوغ شدن فضای مجازی و رونق دادن به بگومگوهای بی‌حاصل سیاسی و آزار دادن روان ایرانیان بود. درغیر این صورت، این تنش قوا، بویژه سران قوا که به رسانه‌ها کشیده می‌شود، یا علنی شدن اختلاف‌های درون دولت، هیچ گرهی را از مسائل کشور نمی‌گشود و چه بسا خود گرهی بر دیگر گره‌ها می‌افزود. قفل یا طولانی شدن بعضی تصمیمات مهم و راهبردی برای کشور، نتیجه دیگر این وضعیت بود.

رقم زد. در دولت یازدهم نیز، اختلاف قوا، گاه به بگومگوهای تلخ و گزنده دولت و قوه قضائیه منجر می‌شد. در دولت دوازدهم هم اختلاف درونی دولت به حدی رسیده بود که معاون اول رئیس جمهور در یک صحبت عمومی اعلام کرد اختیار تغییر منشی خود را هم ندارد تا به این ترتیب به جامعه اعلام کند که همه چیز در دفتر رئیس جمهور خلاصه شده است. بر همین اساس می‌توان گفت این تنش‌ها به گونه‌ای بوده است که هنوز خاطره تلخ آن در

دولت سیزدهم دیگر از تنش‌های مدیریتی و ستیزهای رسانه‌ای میان قوا خبری نیست. یک نشانه در تأیید این ادعا، در واکنش آیت‌الله رئیسی پس از استیضاح وزیر سابق صمت دیده شد. دولت با استدلال‌های بسیار، مخالف استیضاح سیدرضا فاطمی امین بود و این مخالفت را بارها اعلام کرده بود. حتی آیت‌الله رئیسی برای دفاع از وزیر خود، در جلسه استیضاح حضور یافت و در جمع نمایندگان از فاطمی امین دفاع کرد. باوجود این، وقتی مجلس به استیضاح وزیر سابق صمت رأی مثبت داد، آیت‌الله رئیسی عصر همان روز در جلسه هیأت دولت، بار دیگر بر همگرایی میان قوا تأکید کرد، بدون اینکه از مجلس

مسیر اشتباهی که ادامه پیدا نکرد

اغراق نیست اگر گفته شود مدیریت پراز تنش دولت، یکی از تجربه‌های سیاسی ایران در ۱۶ سال پیش از دولت سیزدهم بوده است. چه دولت‌های نهم و دهم و چه یازدهم و دوازدهم، هم تنش میان قوا در برخی دوره‌ها به اوج خود رسید و هم تنش‌های درون دولت. به عنوان مثال، در ابتدای دولت دهم، اختلاف نظر درباره انتصاب رئیس دفتر، به استعفا و برکناری چندین وزیر انجامید. همچنین اختلاف دولت و مجلس، یکشنبه سیاهی را برای کشور

در دولت دوازدهم هم اختلاف درونی دولت به حدی رسیده بود که معاون اول رئیس جمهور در یک صحبت عمومی اعلام کرد اختیار تغییر منشی خود را هم ندارد تا به این ترتیب به جامعه اعلام کند که همه چیز در دفتر رئیس جمهور خلاصه شده است